

Blaženi Franz Jägerstätter

Avgusta 1943 je v vojaškem zaporu Tegel v Berlinu mož, obsojen na smrt, zapisal: »Tudi če to pišem z vklenjenimi rokami, je to bolje, kot če bi bila vklenjena moja volja. Včasih se Bog razodeva s tem, da podeli moč tem, ki ga ljubijo in ne postavljajo zemeljskih stvari pred nebeške. Ne zapor, ne okovi, še smrt ne more ločiti človeka od božje ljubezni ali ga oropati njegove vere in svobodne volje. Božja moč je nepremagljiva.« Ta mučenec, Franz Jägerstätter, je bil razglašen za blaženega 64 let kasneje, na slovesnosti je bila navzoča tudi njegova 94 letna vdova.

Franz Jägerstätter se je rodil v kraju Sankt Radegund, majhni vasici blizu Salzburga kot nezakonski sin Rosalie Huber in Franza Bachmeierja. Oče mu je umrl med prvo svetovno vojno, ko pa se mama leta 1917 poročila, ga je njen mož Heinrich Jägerstätter posvojil.

V mladosti je Franz veljal za brihtnega fanta, rad je bral, igral v pasijonskih igrah, igral citre. Nekaj je časa delal kot rudar v okolju, ki je pod vprašaj postavilo njegovo vero, ki se ji je za kratek čas odpovedal. V tem času je postal tudi oče nezakonske hčerke, za katero je do konca življenja skrbel. Leta 1933 je podedoval kmetijo svojega očima in se vrnil domov. Čez tri leta na veliki četrtek se je poročil s Franzisko Schwaninger, ki je bila globoko verna. Z njeno pomočjo se je vrnil nazaj k veri. V zakonu so se jima rodile tri hčerke.

Ko so nemške čete leta 1938 vkorakale v Avstrijo, je bil Jägerstätter edini v kraju, ki je 10. aprila na plebiscitu glasoval proti priključitvi. Čeprav ni bil član kakšne politične organizacije, je bil ves čas odprto proti nacistični vladi in politiki. Leta 1940 je vstopil v Frančiškov svetni red (tudi njegova žena je bila članica) in deloval kot zakristan v krajevni cerkvi. Dnevno se je udeleževal svete maše, bral Sveto pismo.

Najprej so ga v nemški vojski opravili osnovno urjenje, ko pa so ga leta 1943 vpoklicali v vojsko, se je izrekel proti bojevanju za tretji rajh. Pogosto, ko so ga poskušali prepričati v kompromis, je citiral Sveto pismo: »Ne počenjajmo zla, da bi iz tega prišlo dobro!« (prim. Rom 3,8). Njegovo prošnjo, da bi deloval kot sanitetni delavec, so zavrnili. Zaradi njegovega upora so ga zaprli. V zaporu je bil najprej v Linzu in nato v Berlinu. Na prepričevanja, naj si premisli zaradi svoje družine, je zapisal: »Ali dejstvo, da imam ženo in otroke, spremeni zlo dejanje v dobro?« Žena ga je v njegovi odločitvi podpirala. Na procesu so ga spoznali za krivega spodkopavanja vojaške morale in obsodili na smrt. Obsodba je bila izvršena 9. avgusta leta 1943, ko je bil star 43 let. Njegov pepel so pokopali na pokopališču v Sankt Radegundi.

Po smrti so mu mnogi (posebej kristjani, ki so bili služili v nemški vojski) očitali, da ni izpolnil dolžnosti, ki jih je imel do svoje žene in otrok. Tudi njegovega imena v njegovem rojstnem kraju niso najprej dali na spomenik k ostalim žrtvam vojne, pa tudi njegova vdova do leta 1950 ni bila upravičena do pokojnine.

Njegova usoda ni bila javno znana do leta 1964, ko je ameriški sociolog Gordon Zahn izdal njegov življenjepis. Po njegovem življenju so posneli film, bil je glavna tema zgodovinske konference leta 1995. Leta 1997 je bila razveljavljena tudi njegova smrtna obsodba. Leta 2006 pa so mu v rojstnem kraju postavili spomenik.

Junija 2007 ga je papež Benedikt 16. razglasil za mučenca in 26. oktobra 2007 je bil v Linzu razglašen za blaženega. Njegov praznik je na dan njegovega krsta, 21. maja.

